

รายงานการวิจัย ในชั้นเรียน

เรื่อง

**การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 1**

นางชลธิชา รูปขำดี

**วิจัยในชั้นเรียนนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต**

สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
สวนดุสิต

ปีการศึกษา 2560

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความอนุเคราะห์
จาก ดร.อารีย์ พรหมเล็ก
ดร.สุนทร เทียนงาม ที่ให้คำแนะนำ และปรึกษา โอกาสในการทำวิจัย
ในชั้นเรียนฉบับนี้ ให้มีคุณสมบัติอันเกื้อหนุนแก่การพัฒนาเด็กให้มีความพร้อม
ในด้านต่างๆ ตรงตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ในการจัดกิจกรรมและผู้ที่
เกี่ยวข้องทุกท่าน คุณค่าและประโยชน์ของงานวิจัยฉบับนี้ขอมอบเป็น
วิทยาทาน แก่ผู้ที่นำไปปฏิบัติกับเด็กที่มีปัญหาให้มีพัฒนาทักษะการพูด
ในการปรับพฤติกรรมภาษาพูดภาษาไทย สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน
วันได้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการนิคม พุทธทัน โรงเรียนวัดเนินพระปรางค์
และอาจารย์ ยงยุทธ พึ่งพานิช รองผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเนินพระ
ปรางค์ที่ให้คำปรึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียน สำเร็จได้ด้วยดี

ครูชลธิชา รูปขำดี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ ก
กิตติกรรมประกาศ ข
สารบัญ ค
สารบัญตาราง ง
สารบัญภาพ ฉ

บทที่ 1 บทนำ

1

ความเป็นมาและความสำคัญ

วัตถุประสงค์

สมมุติฐาน

คำนิยามศัพท์

2

ขอบเขตการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3

- สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2546
- แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
5
- วรรณกรรมนิทาน
- การเล่านิทาน
6

บทที่ 3 วิธีดำเนินงานวิจัย
7

- นวัตกรรมที่เลือกใช้
- แผนการจัดประสบการณ์ 3 แผน
7-9
- แบบประเมินการสังเกต
10
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
11
- ขั้นตอนการใช้นวัตกรรม
12
- สถิติในการใช้วิเคราะห์ข้อมูล
13

สารบัญ(ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
14

- สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติพื้นฐาน

- สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
15
- ตารางวิเคราะห์ข้อมูล
16
- กราฟแสดงค่าคะแนน
17

บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 18

- สรุปผลการศึกษา
- อภิปรายผลการศึกษา
19
- ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
- อ้างอิง
20

ภาคผนวก

- แบบสังเกตพฤติกรรม
- แผนการจัดประสบการณ์
- แบบประเมิน
- ประวัติผู้ทำวิจัย

ชื่อเรื่อง : การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของนักเรียน
อนุบาลชั้นปีที่ 1
ผู้วิจัย : นางชลธิชา รูปขำดี
รหัสประจำตัว : 571081321102
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.อารีย์ พรหมเล็ก
: ดร. สุนทร เทียนงาม
ปริญญา : ครุศาสตร
สาขาวิชา : การศึกษาปฐมวัย
ปีการศึกษา : 25560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาการทักษะการพูด การปรับพฤติกรรม โดยใช้
วรรณกรรมนิทานมาจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ของนักเรียนชั้น
อนุบาลปีที่ ๑ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเนินพระปรารค์ เครื่องมือที่ใช้ใน
การวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสังเกตประเมินก่อนเล่นนิทานและหลังเล่น
นิทาน วิธีดำเนินการในการวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการในภาคเรียนที่ ๑
ปีการศึกษา ๒๕60 ใช้ระยะเวลาเดือน
กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕60 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า การพัฒนาทักษะการพูดของของ
นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ ๑ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเนินพระปรารค์ โดย
ภาพรวมอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 63.5

บทที่ 1
บทนำ
การวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของนักเรียน
อนุบาลชั้นปีที่ 1
ผู้วิจัย นางชลธิชา รูปขำดี
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.อารีย์ พรหมเล็ก

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย ปีพุทธศักราช 2546 กล่าวว่า การศึกษาปฐมวัย เป้าหมายการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคน ตามศักยภาพ ใ้ได้รับทสังคม

วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ และการจัดการศึกษาให้กับเด็กปฐมวัยนั้นเป็นช่วงที่สำคัญที่สุด เป็นวัยเริ่มต้นของพัฒนาการเด็กทุกด้าน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในระดับชั้นอนุบาลที่ดีควรมีการจัดระเบียบวินัยในชั้นเรียน เช่นการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของนักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 1 เป็นต้น

จากการสังเกต ผู้วิจัยเห็นว่า มีเด็กนักเรียนชาวเนียนมา มาเรียนร่วมจำนวน 3 คน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเนินพระปรางค์พูดภาษาไทยไม่ชัด ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ทางภาษาไทย จึงได้มีการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน เพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการพูด ของผู้เรียนให้พูดภาษาไทยได้ชัดเจนขึ้นตามลำดับ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

สมมุติฐานการวิจัย

เพื่อปรับพฤติกรรมให้เด็กชายทูนกอ พม่า ,เด็กหญิงจามหอม พม่า พูดภาษาไทยได้ชัดเจน หลังจากการได้รับการปรับพฤติกรรมจากการใช้วรรณกรรมนิทาน และสามารถใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

- 1.ชุดนิทาน หมายถึง การนำหนังสือนิทานประกอบภาพมาเล่าให้เด็กฟังในกิจกรรมเสริมประสบการณ์

1.1 วันจันทร์-วันศุกร์ กิจกรรมเสริมประสบการณ์

- ก่อนเล่นนิทาน

- หลังเล่นนิทาน

ประกอบภาพ

1.2 จำนวนเด็กอนุบาลชั้นปีที่ ๑ หมายถึง เด็กชาย- เด็กหญิง อายุ ตั้งแต่ ๓-๔ ปี อยู่ในระดับอนุบาลชั้นปีที่ ๑

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 10 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น ได้แก่ วรรณกรรมนิทานโดยการใช้ชุดนิทาน 3 เล่ม

- ตัวแปรตาม ได้แก่ นักเรียนมีทักษะด้านภาษาไทยพูดภาษาไทย

ชัดเจนขึ้น

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการสื่อสารของเด็กชายทุนกอ พม่า ,เด็กหอมจามหอม พม่า ปรับพฤติกรรมการพูดกับเพื่อนๆเวลาอยู่ที่โรงเรียนอย่างมีความสุข

2. เพื่อให้เด็กหญิงจามหอม พม่า ,เด็กหอมจามหอม พม่า ปรับพฤติกรรมการสนทนาพูดคุย กับเพื่อนๆและกล้าแสดงออกได้เหมาะสมกับวัย

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

-หลักสูตรปฐมวัย ปีการศึกษา 2546

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1

เครื่องมือที่ใช้

1. แผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 3 แผน

2. วรรณกรรมนิทาน จำนวน 3 เล่ม

3. แบบประเมิน (การสังเกต ,แบบทดสอบก่อน-หลัง)

วิธีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เครื่องมือที่ใช้

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้รายงานได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 :104)

สูตร $P = \frac{f}{N} \times 100$

N

f

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

สูตร $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$

$\sum X$

X แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยนักเรียนอนุบาลชั้นปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเนินพระ
ปรารงค์ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยลำดับ
เนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

- 1.1 ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย
- 1.2 หลักการการจัดการศึกษาปฐมวัย
- 1.3 จุดมุ่งหมายของการศึกษาปฐมวัย
- 1.4 การจัดประสบการณ์

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีของรัตนาภา เกริกการณ์ย์ ศึกษาความสามารถทาง
ภาษาของเด็กปฐมวัย

2.2 ทฤษฎีของสุจินดา บัตดี ศึกษาการผลิตและการใช้หนังสือชุด
นิทาน

3. วรรณกรรมนิทาน

- 3.1. เรื่อง เรื่องเจ้าชายพยัญชนะ

3.2. เรื่อง เรื่องเจ้าหญิงน้อยหมวกแดง

3.3. เรื่อง การเล่าเรื่องจากภาพ เรื่องตลกตลกๆ

4. การเล่านิทาน

4.1 ความหมายของนิทาน

2. ความสำคัญของนิทาน

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.สาระสำคัญของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

1.1 ปรัชญาการศึกษาปฐมวัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็ก ตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี * บนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตาม ศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคม – วัฒนธรรม ที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเองและสังคม(หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กระทรวงศึกษาธิการ 2546 : 5)

3. หลักการจัดการศึกษาปฐมวัย

เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพ โดยกำหนดหลักการดังนี้

1.ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัย ทุกประเภท

2. ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่าง ระหว่างบุคคล วิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคม และ วัฒนธรรมไทย

3. พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย

4. จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สามารถดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข

5. ประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัว ชุมชน และสถานศึกษาในการพัฒนาเด็ก (หลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย กระทรวงศึกษาธิการ 2546 : 5)

1.3 จุดหมายของการศึกษาปฐมวัย

จุดหมายของการศึกษาปฐมวัยมุ่งให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจสังคม และสติปัญญา เมื่อเด็กจบการศึกษาปฐมวัย เด็กจะบรรลุมาตรฐานคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่กำหนดไว้ในขอบแต่ละช่วงวัยต้องคำนึงถึงคุณลักษณะตามวัยของเด็กด้วย ซึ่งจะครอบคลุมพัฒนาการดังนี้

1. ร่างกายเจริญเติบโตตามวัย และมีสุขนิสัยที่ดี
2. กล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว และประสานสัมพันธ์กัน
3. มีสุขภาพจิตดี และ มีความสุข
4. มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตใจที่ดีงาม
5. ชื่นชมและแสดงออกทางศิลปะ ดนตรี การเคลื่อนไหว และรักการออกกำลังกาย
6. ช่วยเหลือตนเองได้เหมาะสมกับวัย
7. รักธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และ ความเป็นไทย

8. อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
9. ใช้ภาษาได้สื่อสารเหมาะสมกับวัย
10. มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาได้เหมาะสมกับวัย
11. มีจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์
12. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ และมีทักษะในการแสวงหาความรู้
(หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กระทรวงศึกษาธิการ 2546 : 9)

1.3 การจัดประสบการณ์

การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยอายุ 3 – 5 ปี จะไม่จัดเป็นรายวิชา แต่จัดอยู่ในรูปของกิจกรรมบูรณาการผ่านการเล่น เพื่อให้เด็กเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงเกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งการเกิดพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญา โดยมีหลักการ และแนวทางการจัดประสบการณ์ ดังนี้

1. หลักการจัดประสบการณ์

1.1. การจัดประสบการณ์เล่นและการเรียนรู้เพื่อพัฒนาเด็ก
โดยองค์รวมอย่างต่อเนื่อง

5

1.2. เน้นเด็กเป็นสำคัญ สนองความต้องการ ความสนใจ ความแตกต่าง ระหว่างบุคคลและบริบทของสังคมที่เด็กอาศัยอยู่

1.3. จัดให้เด็กได้รับการพัฒนา โดยให้ความสำคัญทั้งกับกระบวนการและผลผลิต

1.4. จัดการประเมินพัฒนาการให้เป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง และเป็นส่วนหนึ่งของการจัดประสบการณ์

1.5. ให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็ก

(หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กระทรวงศึกษาธิการ 2546 : 25)

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

วิจัยในประเทศ

รัตนภา เกริกการัญญ์ (2550) ได้ศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย

หลังจากได้รับการสอนด้วยแผนจัดประสบการณ์การเล่นิทานเสริมกิจกรรมเพื่อส่งเสริม ความสามารถทางด้านภาษา กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเนินพระปรารค์ จำนวน 25 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบความพร้อมทางสติปัญญาด้านความสามารถทางภาษาระดับชั้นปฐมวัยฉบับการฟังเรื่อง ก่อนและหลังการทดลอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถทางภาษา ก่อนและหลังการทดลองผลการวิจัยพบว่า หลังการฟังนิทานเสริมกิจกรรมนักเรียนมีความสามารถทางภาษาเพิ่มขึ้น

สุจินดา บัตดี (2551) ได้ศึกษาการผลิตและการใช้หนังสือชุดนิทานครูเล่าให้เด็กฟังสำหรับชั้น

อนุบาลปีที่ 1 จำนวน 3 เรื่อง ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเนินพระปรารค์ โดยศึกษาในเรื่องการประเมินลักษณะและคุณภาพของหนังสือ และการประเมินผลการใช้หนังสือ ผลการวิจัยพบว่าลักษณะเด่นของหนังสือสำหรับเด็กมี 4 ประเภท คือ เนื้อเรื่อง วิธีเขียน การใช้ภาษา และการจัดเล่มหนังสือการสังเกตปฏิกิริยาของเด็ก พบว่าเด็กสนใจและชอบเรื่องราวหนังสือ,เด็กแสดงออกถึงความสนใจที่จะให้อ่านหนังสือให้ฟังก่อนแล้วออกเสียงเลียนแบบและเด็กพิจารณาภาพในหนังสือด้วยความสนใจและส่วยเรื่อง ในเนื้อหาของหนังสือที่มีต่อเด็ก พบว่ามีคุณค่าในการพัฒนาเด็กทุกด้าน ช่วยให้เด็กมีทัศนคติที่ดีต่อหนังสือ

Mrs. ทิम्मพร มัย ศรีทอง (2554) การเล่นเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับเด็กถือว่าการเล่นเป็นงานของเด็กซึ่งเด็กส่วนใหญ่มีคุณลักษณะตาม

วัยไม่สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณลักษณะตามวัยด้านอารมณ์ – จิตใจ คุณธรรมที่ดีงาม และการเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับวัยเพราะวัยเด็กนั้นเป็นวัยที่รับสิ่งต่างๆ ได้ง่าย หากปลูกฝังสิ่งที่ดี เช่น ทักษะทางภาษาเป็นต้น

จากเอกสารงานวิจัยภายในประเทศ สรุปได้ว่านิทานเป็นสื่อการเรียนรู้ให้กับเด็กปฐมวัย ที่มีประสิทธิภาพเพราะโดยธรรมชาติแล้วไม่มีเด็กคนใดไม่ชอบนิทาน นอกจากนั้นนิทานยังจะช่วยพัฒนาทักษะในด้านทักษะการใช้ภาษาแล้ว ครูสามารถสอดแทรกคติธรรมสอนตัวละครให้มีมารยาท ให้เป็นเด็กดี อบรมให้เด็กรู้ว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ดังนั้นการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานเพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม

6

3 การเล่านิทาน

3.1 ความหมายของนิทาน

ประคอง นิมมานเหมินทร์ (2550 : 9) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า หมายถึง เรื่องที่เล่ากันต่อๆ มาจากคนรุ่นหนึ่งสู่คนรุ่นหนึ่ง โดยไม่ทราบว่าเป็นผู้แต่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทอง ปลาบู่ทอง หรือ โสนน้อยเรือนงาม ไปจนถึงลูกหลานเหลนของเรา เป็นทอดๆ กันไปรุ่นแล้วรุ่นเล่า บางครั้งก็แพร่กระจายจากท้องถิ่นหนึ่งไปสู่อีกท้องถิ่นหนึ่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทองอาจมีหลายสำนวนแล้วแต่ความทรงจำ ความเชื่อ อารมณ์ของผู้เล่าและวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น

3.2 ความสำคัญของนิทาน

นิทานเป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตเด็ก ช่วยให้เด็กมีความสุข ให้แง่คิดและคติสอนใจการจัดประสบการณ์ให้เด็ก โดยใช้นิทานเป็นสิ่งจำเป็นเพราะการเล่านิทาน สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาและเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก ได้มีนักวิชาการกล่าวถึงความสำคัญไว้มากมายหลายท่านดังนี้

เกริก ย้อยพันธ์ (2547 : 55-56) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเล่านิทานดังต่อไปนี้

1. เด็กๆ หรือผู้ฟังจะเกิดความอบอุ่นและใกล้ชิด เป็นกันเองกับผู้เล่า
2. เด็กๆหรือผู้ฟังจะเกิดความรู้สึกร่วม ในขณะฟัง ทำให้เขาเกิดความเพลิดเพลินผ่อนคลายและสดชื่นแจ่มใส
3. เด็กๆหรือผู้ฟังจะมีสมาธิหรือความตั้งใจที่มีระยะเวลานานขึ้นหรือยาวขึ้น โดยเฉพาะผู้เล่าที่มีความสามารถในการตรึงให้ผู้ฟังหรือเด็กๆ ใจจดจ่ออยู่กับเรื่องราวที่ผู้เล่าเล่าเรื่องที่มีขนาดยาว
4. เด็กๆ หรือผู้ฟังจะถูกกล่อมเกลียดด้วยนิทานที่มีเนื้อหาคุณธรรมและจริยธรรมทำให้เด็กๆและผู้ฟังเข้าใจในความดีและความงามยิ่งขึ้น
5. นิทานจะทำให้เด็กๆหรือผู้ฟังมีความละเอียดอ่อน รู้จักการรับและการมอง โลก ในแง่ที่ดี
6. นิทานจะทำให้เด็กๆหรือผู้ฟัง ใช้กระบวนการคิดในการพิจารณาในการแก้ปัญหา
7. นิทานสามารถสร้างความกล้าให้กับเด็กๆ หรือผู้ฟังในการแสดงออกที่ผ่านกระบวนการคิดที่มีประสิทธิภาพ
8. เด็กๆหรือผู้ฟังจะได้ความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวันได้
9. นิทานช่วยสร้างเสริมจินตนาการที่กว้างไกลไร้ขอบเขตให้กับเด็กหรือผู้ฟัง

10.นิทานสามารถช่วยให้เด็กๆ และผู้ฟังได้รู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560 : 11-16) ได้ระบุถึงความสำคัญ ของนิทานว่า นิทานเป็นสิ่งสำคัญ ต่อชีวิตทั้งเด็กและผู้ใหญ่ เพราะนอกจากนิทาน จะช่วยให้เด็กๆ มีความสุขสนุกสนานแล้ว ยังเป็น โลกแห่งจินตนาการที่สมบูรณ์แบบที่คอยช่วยถักทอสายใย ความรักความฝัน ความสัมพันธ์อันอบอุ่น ความละมุนละไมในกลุ่มสมาชิกของครอบครัว อีกทั้งนิทานยัง ให้แง่คิดคติสอนใจ และปรัชญาชีวิตอันล้ำลึกแก่เด็ก นิทานมีความสำคัญต่อการพัฒนาการของเด็ก

7

บทที่3

วิธีดำเนินการวิจัย

1. นวัตกรรมที่เลือกใช้

1.1 แผนการจัดประสบการณ์จำนวน 3 แผน การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

แผนที่ 1 เรื่องเจ้าชายพญานาค

สาระสำคัญ

การอ่านภาษาไทย เป็นพื้นฐานที่สำคัญของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีการสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ก็ต่อเมื่อ

ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ควบคู่ไปด้วยกัน กับทักษะด้านภาษา จากการสังเกตเหตุผลที่ผู้เรียนมาจากประเทศ

เนียมมา ไม่สามารถพูดภาษาไทยได้ ครูผู้สอนจึงหาวิธีให้เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเล่านิทานผ่านอักษรพญานาคไทย 44ตัว

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้

1. สาระการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยเป็นพื้นฐานสำคัญของผู้เรียน

2. ประสพการณ์สำคัญ

- สามารถพูดภาษาไทยได้

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- ครูร้องเพลงพญชนะให้เด็กฟังก่อนหลายๆรอบแล้วให้เด็กร้องตาม

- ครูนำนิทานเจ้าชายพญชนะมาให้เด็กดู

- ครูสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่องเจ้าชายพญชนะ

2. ชำนาญ

- ครูเล่านิทานเรื่องเจ้าชายพญชนะให้เด็กฟัง

- ครูสนทนาโต้ตอบซักถามเกี่ยวกับนิทานที่เล่ากับเด็กนักเรียน

- ครูบันทึกการตอบคำถามของเด็กๆ

3. ชำนาญ

- ครูและเด็กร่วมกันสรุปนิทานเรื่องเจ้าชายพญชนะและครูให้นักเรียนร่วมกันท่องพญชนะไทย

4. ตัว พร้อมกันต่างๆ

4. สื่อการสอน

- นิทานเรื่องเจ้าชายพญชนะ

5. ประเมินผล

- ครูสังเกตการตอบคำถามของเด็กนักเรียนในเนื้อหาของนิทานเจ้าชายพญชนะ

แผนการจัดประสบการณ์การศึกษาปฐมวัย

แผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

แผนที่ 2 เรื่องเจ้าหญิงน้อยหมวกแดง

สาระสำคัญ

การอ่านภาษาไทย เป็นพื้นฐานที่สำคัญของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีการ

สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ก็ต่อเมื่อ

ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ควบคู่ไปด้วยกัน กับทักษะด้านภาษา จากการสังเกตเหตุผลที่ผู้เรียนมาจากประเทศ

เมียนมา ไม่สามารถพูดภาษาไทยได้ ครูผู้สอนจึงหาวิธีให้เด็กนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ทั้งสามคนนี้

โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเล่านิทานผ่านรูปภาพ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้

1. สาระการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยเป็นพื้นฐานสำคัญของผู้เรียน

2. ประสบการณ์สำคัญ

- สามารถพูดภาษาไทยได้

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- ครูท่องคำคล้องจองสระให้เด็กฟังก่อนหลายๆรอบ แล้วให้เด็กท่องตามสามรอบ

- ครูนำนิทานเจ้าหญิงน้อยหมวกแดงมาให้เด็กดู

- ครูสนทนาเกี่ยวกับนิทานเรื่องเจ้าหญิงน้อยหมวกแดง

2. ชำนาญ

- ครูเล่านิทานเรื่องเจ้าหญิงน้อยหมวกแดงให้เด็กฟัง

- ครูสนทนาโต้ตอบซักถามเกี่ยวกับนิทานที่เล่ากับเด็กนักเรียน

- ครูบันทึกการตอบคำถามของเด็กจากหมวก

3. ชำนาญ

- ครูและเด็กร่วมกันสรุปนิทานเรื่องเจ้าหญิงน้อยหมวกแดง

4. สื่อการสอน

- นิทานเรื่องเจ้าหญิงน้อยหมวกแดง

5. ประเมินผล

- ครูสังเกตการตอบคำถามของเด็กนักเรียนในเนื้อหาของนิทานเจ้าหญิงน้อยหมวกแดง

แผนที่ 3 เรื่องการเล่าเรื่องจากภาพ

สาระสำคัญ

การอ่านภาษาไทย เป็นพื้นฐานที่สำคัญของผู้เรียน ผู้เรียนจะมีการ
สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ก็ต่อเมื่อ

ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้าน ควบคู่ไปด้วยกัน กับทักษะด้านภาษา จากการ
สังเกตเหตุผลที่ผู้เรียนมาจากประเทศ

เมียนมา ไม่สามารถพูดภาษาไทยได้ ครูผู้สอนจึงหาวิธีให้เด็กนักเรียน
กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ทั้งสามคนนี้

โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเล่านิทานและวรรณกรรม

จุดประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้

1. สาระการเรียนรู้ การอ่านภาษาไทยเป็นพื้นฐานสำคัญของผู้เรียน
2. ประสพการณ์สำคัญ
 - สามารถพูดภาษาไทยได้

กิจกรรม

1. ชำนาญ

- ครูท่องคำคล้องจองตึกตอกๆ ให้เด็กฟังแล้วถามว่าตึกตอกๆคืออะไร

- ครูนำนิทานตึกตอกๆมาให้เด็กดู

2. ชื่นสอน

- ครูเล่านิทานเรื่องตึกตอกๆ โดยเล่าเรื่องจากภาพให้เด็กฟัง
- ครูสนทนาโต้ตอบซักถามเกี่ยวกับนิทานที่จากภาพกับเด็กนักเรียน
- ครูบันทึกการตอบคำถามของเด็กหญิง ศุวิตา พม่า

3. ขั้นสรุป

- ครูและเด็กร่วมกันสรุปนิทานตีกตอกๆ โดยเล่าเรื่องจากภาพเป็นคำๆ และครูให้นักเรียนร่วมกัน

4. สื่อการสอน

- นิทานเรื่องตีกตอกๆ โดยเล่าเรื่องจากภาพ

5. ประเมินผล

- ครูสังเกตการตอบคำถามของเด็กนักเรียนในเนื้อหาของนิทานตีกตอกๆ

1.2 หนังสือนิทานประกอบภาพ จำนวน 3 เล่ม

1. เรื่อง เรื่องเจ้าชายพญานาค

2. เรื่อง เรื่องเจ้าหญิงน้อยหมวกแดง

3. เรื่อง การเล่าเรื่องจากภาพ เรื่องตีกตอกๆ

10

แบบประเมินการสังเกต

ชื่อ.....นามสกุล.....

อายุ.....

ผู้ประเมิน.....ว/ด/ป

ประเมิน.....ชั้น.....

คำสั่ง: จงใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องระดับพฤติกรรม

รายการ	ระดับพฤติกรรม		
	0	1	2
1. การคิดตามนิทานและตัวละคร			
2. การเล่นเกมบทบาทสมมุติกับเพื่อน			

3.การตอบคำถามกับครู			
4.การอ่านหนังสือนิทานประกอบภาพให้เพื่อนดู			
5.การสนทนาโต้ตอบกับเพื่อน			

หมายเหตุ เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับพฤติกรรมระดับ 2 หมายถึง ดี สามารถพูดภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน

ระดับ 1 หมายถึง ปานกลาง สามารถพูดภาษาไทยได้บางครั้งและประโยค

ระดับ 0 หมายถึง ปรับปรุง ยังไม่พูดไม่ได้และไม่กล้าพูด

3.การพัฒนาและหาประสิทธิภาพ

มีการดำเนินการดังนี้

3.1 นิทาน ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และนิทานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยและสร้างเนื้อหาเพื่อให้ความสอดคล้องกับงานวิจัยในด้านการฟัง และสร้างตัวละครที่มีความสนใจเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เด็กได้ฟังแล้วคิดตามตัวละคร

3.2 แบบสังเกต นำแบบสังเกตพฤติกรรมให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบตามความเหมาะสมและความ

เป็นไปได้แล้วหาว่าความสอดคล้องมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน - 1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม

R คือ ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้เกณฑ์ IOC อยู่ในระดับเท่ากับหรือมากกว่า 0.50 ขึ้นไปถือว่ามีความสอดคล้องและคัด

เลือกไว้ใช้ ถ้าต่ำกว่า 0.50 ให้พิจารณาเหตุผลเป็นรายข้อเพื่อนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 กลุ่มเป้าหมายได้มาจากการเฉพาะเจาะจง

4.2 แบบแผนวิจัยใช้แบบ

0,1 T 0,2

เมื่อ 0,1 แทน การสังเกตก่อนการทดลอง

เมื่อ T แทน การทดลอง

เมื่อ 0,2 แทน การสังเกตหลังการสอน

การดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5

ครั้ง ครั้งละ 20 นาที รายละเอียดดังตาราง

เมื่อ T แทน การทดลอง

เมื่อ 0,2 แทน การสังเกตหลังการทดลอง

การดำเนินการทดลอง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5

ครั้ง ครั้งละ 20 นาที รายละเอียดดังตาราง

สัปดาห์ที่	วัน	แผนกิจกรรม	ชื่อกิจกรรมการเรียนรู้	เวลา
1	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	1	แผนกิจกรรมนิทานที่ 1 เรื่องเจ้าชาย พยับขนุน	20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที
2	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	2	แผนกิจกรรมนิทานที่ 2 เรื่องเจ้าหญิง น้อยหมวกแดง	20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที

3	จันทร์ อังคาร พุธ พฤหัสบดี ศุกร์	3	แผนกิจกรรมนิทานที่ 3 เรื่องการเล่าเรื่อง จากภาพ	20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที 20 นาที
---	--	---	---	---

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ จากการสังเกต การจดบันทึกการตอบคำถามและบันทึก
พฤติกรรมกรรมการพูดภาษาไทย

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ดีสามารถพูดภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน

ระดับ 1 หมายถึง ปานกลาง สามารถพูดภาษาไทยได้บางคำและ
ประโยค

ระดับ 0 หมายถึง ปรับปรุง ยังไม่พูดไม่ได้และไม่กล้าพูด

12

2. เหตุที่เลือกใช้นวัตกรรม

การเล่านิทานให้เด็กเข้าใจและการได้ลงมือปฏิบัติแล้ว สิ่งที่สำคัญ
ที่สุดอีกอย่างหนึ่งของการสอน

คือการปฏิบัติเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กได้เลียนแบบเด็กจะได้รับการฝึก
ซ้ำ ๆ ซ้ำกันจนกลายเป็นพฤติกรรมในที่สุด การฟังนิทานประกอบภาพ

เป็นสื่อหนึ่งที่จะทำให้เด็กรู้จักหน้าที่ความรับผิดชอบต่อตนเองและ

สังคมของเด็กการใช้คำอธิบายประกอบการเล่าและแสดงบทบาทสมมติ
เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องบอกให้เด็กรู้เสมอ เพราะ

การสร้างทักษะทางภาษา เป็นสิ่งที่มนุษย์เป็นผู้บัญญัติขึ้นเพื่อให้อยู่ร่วม
กันได้ ในสังคม เมื่อเด็กทำสิ่งที่ดีหรือประพฤติตนตามลักษณะอันพึง

ประสงค์เหมาะสมกับวัยได้ต้องชมเชยให้กำลังใจจะช่วยให้เด็กปฏิบัติ
ตนได้ดีขึ้น

3. ขั้นตอนการใช้นวัตกรรม

ครูเล่านิทานประกอบภาพในกิจกรรมเสริมประสบการณ์เกี่ยวกับการพูด การฟัง เป็นทักษะทางภาษา การอยู่ร่วมกับเพื่อนการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กฟังและประกอบการแสดงของครูและเด็ก ครูอ่านให้ฟัง หลังจากการปฏิบัติการใช้นวัตกรรมได้บันทึกพัฒนาการโดยการสังเกต ด.ช.ทუნกอ พม่า ,เด็กหญิงจามหอมพม่า
ปรับพฤติกรรมภาษาไทยได้ตามลำดับ ซึ่งยังไม่ผ่านลักษณะอันพึงประสงค์ตามเกณฑ์คุณภาพ (Rubric)

4. สภาพหลังการใช้นวัตกรรม

เปรียบเทียบผลการพัฒนาของเด็กจากการปฏิบัติ เดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม ๒๕60

จำนวนเด็ก ก่อนฝึก หลังฝึก

เด็กอนุบาลชั้นปีที่ ๑

จำนวน 10 คน

- ฟังนิทานประกอบภาพ

- สนใจภาพ

- ฟังได้ 3-5 นาที

- ต้องใช้เสียงเล่าให้

เด็กสนใจ

- เด็กบางคนสนใจ

- เด็กบางคนตอบ

คำถาม

- เด็กบางคนฟังได้

5. เกณฑ์คุณภาพ (Rubric)

2= หมายถึง ดี สามารถพูดภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจน

1=หมายถึง ปานกลาง สามารถพูดภาษาไทยได้บางคำและประโยค

0=หมายถึง ปรับปรุง ยังไม่พูดไม่ได้และ ไม่กล้าพูด

ข้อสังเกตหลังการใช้นวัตกรรมจากแบบสังเกตตามเกณฑ์

1. สามารถพูดภาษาไทยได้ถูกต้องชัดเจนตามเกณฑ์
2 = 63.5
2. สามารถพูดภาษาไทยได้บางคำและประโยคตามเกณฑ์
1 = 58.5
3. ยังไม่พูดไม่ได้และไม่กล้าพูดตามเกณฑ์
0 = 53.5

สรุปจากแบบสังเกตตามเกณฑ์คุณภาพ (Rubric) โดยรวมหลังจาก
จากเล่นิทานในกิจกรรมเสริมประสบการณ์เด็กสามารถปรับพฤติกรรม
ได้ดีตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 63.5
พัฒนาพฤติกรรมความสามารถตามเกณฑ์ลักษณะอันพึงประสงค์ของ
การประเมินในระดับปฐมวัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้รายงานได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 :104)

สูตร $P = \frac{f}{N} \times 100$

N

f

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

สูตร $\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$

$\sum X$

X แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

14

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานส่งเสริมคุณธรรม ชุดเด็กดีวิถีพ่อ
หลวงเพื่อปลูกฝังคุณธรรม สำหรับ
เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร
E1 /E2

(เผชิญ กิจระการ. 2544 :55)

2. เปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมระหว่างคะแนนก่อนการจัด

ประสบการณ์และหลังการจัด

ประสบการณ์ โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมคุณธรรม ชุดเด็กดีวิถีพ่อ
หลวงเพื่อปลูกฝังคุณธรรมสำหรับเด็กชั้นอนุบาล

ปีที่ 1 สำหรับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติทดสอบ t-test for dependent
samples

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้รายงานได้วิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้สถิติ เพื่อความสะดวกและเข้าใจตรงกันในการนำเสนอข้อมูล
ดังต่อไปนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 :104)

สูตร $P = \frac{f}{N} \times 100$

N

f

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

สูตร $X = \frac{\Sigma X}{N}$

ΣX

X แทน ค่าเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

15

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดคุณธรรม

โดยใช้สูตร ดัชนีค่าความสอดคล้อง

IOC (สมนึก ภัทธิยธนี. 2546 : 220)

$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$

ΣR

เมื่อ R แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์

กับเนื้อหาหรือระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบ

ทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้สูตร P

(บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 81) ดังนี้

สูตร $P = \frac{PH}{PL}$

PH PL

เมื่อ P แทน ระดับความยากแต่ละข้อ

PH แทน จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด

PL แทน จำนวนผู้ตอบผิด ในกลุ่ม

ก แทน จำนวนนักเรียนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

16

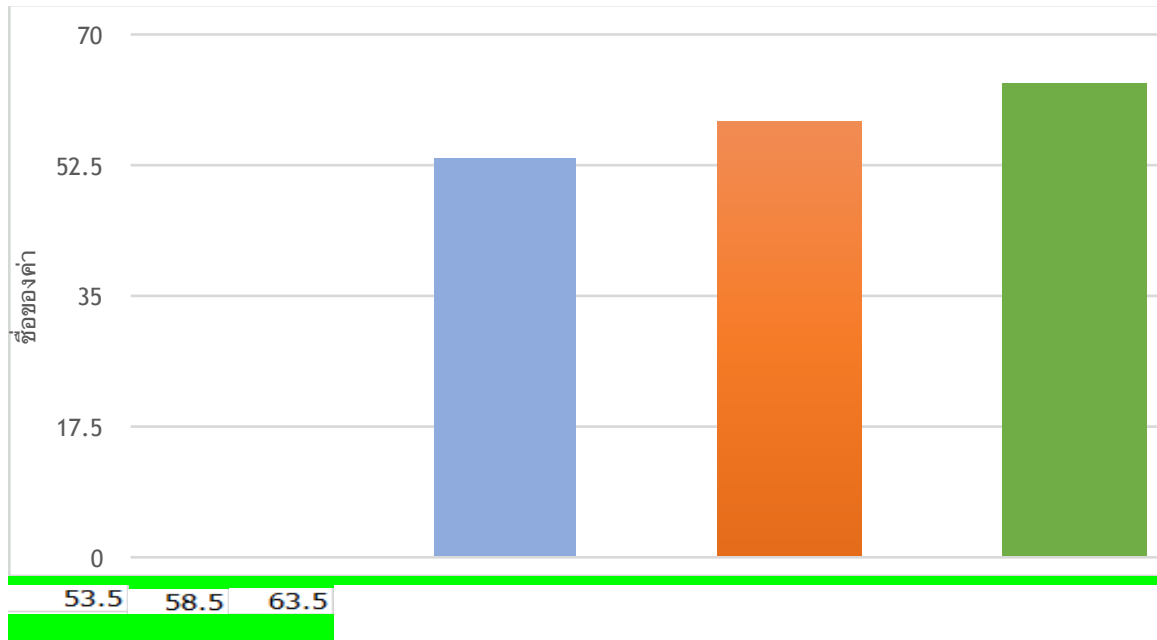
ตารางวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาผู้วิจัยได้นำวรรณกรรมชุดนิทานจำนวน 3 เล่ม มา
เล่าก่อนใช้แผนการสอน พร้อม-บันทึก แบบการสังเกต แล้วจึงนำ
แผนการสอน โดยใช้ระยะเวลาสามสัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง ครั้งละ
20 นาที รวม 30 ครั้ง

เลขที่	คะแนนเต็ม 100 คะแนน		
	สัปดาห์ที่ 1	สัปดาห์ที่ 2	สัปดาห์ที่ 3

1	40	45	50
2	35	40	45
3	40	45	50
4	45	50	55
5	50	55	60
6	55	60	65
7	60	65	70
8	65	70	75
9	70	75	80
10	75	80	85
รวม	53.5	58.5	63.5
คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)	53.5	58.5	63.5

กราฟแสดงค่าคะแนนการจัดกิจกรรมเล่นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูด

จากตารางและกราฟแสดงค่าคะแนนการจัดกิจกรรมเล่นิทานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยใน 3 สัปดาห์ เป็นการเก็บคะแนนจากกลุ่มประชากรกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 10 คน ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเนินพระปรางค์อนุบาลชั้นปีที่ 1 อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี มีรายการประเมิน 5 รายการคือ

- 1.การติดตามนิทานและตัวละคร
- 2.การเล่นบทบาทสมมุติกับเพื่อน
- 3.การตอบคำถามกับครู
- 4.การอ่านหนังสือนิทานประกอบภาพให้เพื่อนดู
- 5.การสนทนาโต้ตอบกับเพื่อน

จากการวิจัยตลอด 3 สัปดาห์ มีค่าร้อยละแสดงความก้าวหน้าจาก 53.5, 58.5 , และ 63.5 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

รายงานการใช้หนังสือชุดนิทาน พัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 1

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเนินพระปรางค์ หลังจากดำเนินการวิจัยสามารถ
สรุปผล อภิปรายผลการวิจัย และมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา
2. อภิปรายผลการศึกษา
3. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหนังสือชุดนิทานการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 1

ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75

2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของหนังสือชุดนิทานการพัฒนา
ทักษะการพูดภาษาไทยของนักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 1

3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเรียน ก่อนและหลังจัด
ประสบการณ์ด้วยหนังสือ

ชุดนิทานการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของนักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปี
ที่ 1

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรได้แก่นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
วัดเนินพระปรางค์ จำนวน 21 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดเนินพระปรารค์ จำนวน 10 คน ซึ่งได้รับการจัดประสบการณ์โดยผู้รายงานกำหนดเป็นกลุ่มทดลอง ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ระยะเวลาในการวิจัย

ระยะเวลาในการทดลองในการศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

โดยการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ให้กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 ตามแผนการจัดประสบการณ์

จำนวน 3 สัปดาห์ ช่วงเวลาเดือนกรกฎาคม 2560 โดยใช้หนังสือชุดนิทานพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของนักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 3 เล่ม แต่ละเล่มใช้กับแผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 3 แผน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. นวัตกรรมที่เลือกใช้

1.1 แผนการจัดประสบการณ์จำนวน 3 แผน

1.2 หนังสือนิทานประกอบภาพ

1.3 แบบประเมินการสังเกต

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาหนังสือชุดนิทานสรุปจากแบบสังเกตตามเกณฑ์คุณภาพ (Rubric) โดยรวมหลังจากเล่านิทานในกิจกรรมเสริมประสบการณ์เด็กสามารถปรับพฤติกรรมได้ดีตามเกณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 63.5 พัฒนาพฤติกรรมความสามารถตามเกณฑ์ลักษณะอันพึงประสงค์ของการประเมินในระดับปฐมวัยและเปรียบเทียบก่อนและหลังในการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ก่อนเล่านิทาน

และหลังเล่านิทานในการปรับพฤติกรรมพัฒนาการการพูดภาษาไทยได้
ดีตามเกณฑ์อย่างเห็นได้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. การพัฒนาหนังสือนิทานชุดนิทาน พัฒนาทักษะการพูดภาษาไทย
ไทยของนักเรียนชั้นอนุบาลชั้นปีที่ 1
ของนักเรียนจะได้ผลดีต้องได้รับการฝึกหรือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง
สม่ำเสมอ มีการจูงใจกระตุ้น โดยการให้รางวัล หรือลงโทษให้เหมาะสม
กับความแตกต่างระหว่างบุคคลและสถานการณ์

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

1. ในการคัดเลือกหนังสือชุดนิทานสำหรับจัดกิจกรรมครูควรเลือก
นิทานที่เหมาะสมสำหรับเด็ก
ปฐมวัย โดยคำนึงถึงการใช้ภาษา ภาพที่ปรากฏในนิทานและมีข้อคิดที่
สอดแทรกคุณธรรมในด้านต่างๆ

2. ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัว
ละครในนิทานว่าตัวละคร
นั้นมีพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยเป็นอย่างไรและนักเรียนชอบตัวละคร
ตัวไหน

3. ควรมีการใช้สื่ออื่นๆประกอบการเล่านิทานเพื่อเพิ่มความสนใจ
และกระตุ้นให้เด็ก
อยากเรียนรู้มากขึ้น เช่น หุ่นมือ ภาพสามมิติ เป็นต้น

อ้างอิง

Academic Press.2550.

Piaget, Jean. (2550). ***The Moral Judgment of The Child***. New York : Collier Book.

Turk, Gayla Clair. (1985).“ Development of the Music Listening Strategy Tempo :

Computer Assisted Instruction in Music Listening.” ***Dissertation Abstract***

International. 45 (08A) : 2453.

Schwendinger, James Rea. “A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to

Spelling Achievement of Sixth Grade Students,” ***Research in Education***. 12

(December 2010) : 51.

Yun Piaget, Jean. . ***The Moral Judgement of chile***. Lllinois : The Press.2003

ภาคผนวก

၂

